

Lyriikka / nimim. yhä

Kirjeitä Pyhäjärveltä

-

Kirje 1

Vastatakseni kysymykseesi, ei, et kuvitellut häntä
ihmistä ei voi rakentaa tyhjästä, kuulemma unessakin voi nähdä vain sellaiset kasvot
jotka verkkokalvo on joskus saanut kiinni

hänen kuvittelemisensa olisi muutenkin vaikeaa
toukokuu marraskuun vaatteissa, pieni pala hyvästiä kasvojen joka kulmassa,
meteoriitin tuutulaulu ensimmäisen yhteyttämisen aikaan

lopun jälkeen nousee yleensä aurinko,
paitsi maailmanlopun.

siksi maailmanloppu tulee olemaan helpoin loppu kaikista,
ei uutta majakkaa jonka valossa surra aiemman sammumista

ajattelit varmaankin, että kun hän lähtisi,
olisi sentään paikka jonne viedä kukkia

jos kuivun joskus pois
tai laskostan siniset kerrokseni hieman tuonnemmas
ja tilalleni kasvaa niitty, jolla timoteit ja kukkien värisevä kartta kuuntelevat
kun kaisla yhä hyräilee hukkuneiden nimiä,

voin kertoa hänelle,

että kurjenpolvet ovat sinulta

Kirje 2

Tunnistin kultahiuksisen nuorukaisen heti
taskussa pilkottavasta laastaripaketista
kerroit hänen paikkaneensa käsiesi ja jalkojesi haavat
kun kiipesit hänen piikkiaitansa ylitse, kaikki haavat paitsi viimeisen

tuuli, häivähdys sinistäni mukanaan, kuuli tömähdyksen ja vihelsi parvekkeesi ovesta sisään

halusi lohduttaa mutta
ei löytänyt itselleen niin syvää astiaa että olisi voinut jäädä pidemmäksi aikaa,
katsoi kyllä hetken vierestä
kun yritit koota hänen palasiaan sinän sirpaleista

sieltä missä kerran kevät saartoi talven lautat lahteeni
ja hän kuunteli, kuinka huhtikuu
särki vitriinin toisensa perään

mutta ei saanut rikki pakkasta hänen katseestaan.

Kirje 3

Hän pyysi minua virtaamaan väärään suuntaan
kuukausien ylitse, sinne missä koivu kuhisee valonmuurahaisia
aaltoileva pintani välkyttelee kolikoitaan
ja hän pitää kädestäsi kiinni, mutta ei tarpeeksi tiukasti

pyysi sujahtamaan kallonsa sisään ja sanomaan suullaan että

haluaisi mennä kanssasi paikkaan jonka joitain kohtia vain aika on koskettanut,

*oppia tuntemaan sinut niin että kun häntä epäiltäisiin rattijuopumuksesta,
poliisi pyytäisi kertomaan sinut takaperin*

*ja hän kertoisi sinut sanoilla joita on revitty tuhlaillen kuin puhelinnumeroita
luettelosta, sanoilla jotka on vereslihalle ajettu, ja*

*punaisia tahrojanne vaatteissanne kaatuisitte nurmelle
kun jalkanne jo vapisisivat, niin mahdottoman painavia olisivat nimenne
uudesta merkityksestään*

jos hänellä olisi kidukset

hän yrittäisi varmasti tälläkin hetkellä piirtää nimikirjaimiaan veden pintaan

hän kirjoittaisi uuden alun ja keskikohdankin,

ja minä muistuttaisin häntä jättämään lopetukset tällä kertaa takakansille
tai marraskuun tammille

jotka ovat niitä tottuneet kantamaan

Kirje 4

Anna anteeksi, mutta häntä halatessani hymyilin

kuin äiti kun vihdoinkin kääntyy avain lukossa, sanoin:
tervetuloa, seinättömissä taloissa on aina tilaa

sellaisia me järvet olemme

mutta olen tuntenut hänet sinua pidempään, hän käveli syliini joskus pienin ja horjuvin
askelin, ja jo silloin vesimittarit huokaisivat hänet nähdessään

lummepaidan

punomme

sille joka

hänet

pelastaa

Kirje 5

Jos sinua lohduttaa,
pyysin vesikasveja järjestämään vartensa kunniakujaksi, silakoita kohottamaan hopeaevänsä
kehotin tiiroja ja sinisorsia puhumaan hänen olinpaikastaan vain pilvisellä säällä,
jotta aurinko ei saisi tietää, aurinko

joka morsettaa tyhjiä päiväkirjamerkintöjään koivunrunkojen välistä, peilailee giljotiinista,
haarniskoista ja verisistä miekoista mutta ryhtyy toimeliaaksi kun kultaa jaetaan, haluaa
varmaan värinsä takaisin hänen hiuksistaan

olenko kertonut, että ne avautuivat vedessä viuhkaksi
ja niiltä löysin nimesi monta kertaa?

hänen nimensä luki Persianlahdenkin vesissä
kertovat siellä että häntä kaavailtiin alun perin Aatamiksi, mutta

viime hetkellä joku ehti nostaa hänet pois, sanoi että tämä on säästettävä
maahan, jossa oranssi halaa kauraa nopeammin kuin veri kerran sykähtää
sinulle, kun surusi olivat juuri oikean mallisia ja pituisia
hänen hymynsä sirpille

Kirje 6

En tiedä, mitä enää sanoa, muuta kuin että
kaikilla on oma määränsä koivunlehtiä pankissa
mutta jos haluat, kiedon kaksi kuunsädettä hänen nimettömäänsä
kiinnitä sinä ulpukankukkia silmäripsiisi ja
pujota sormeesi Pohjantähti
se putosi peloissaan kämmenellesi
kun yritit yötaivaalta suunnistaa hänen kanssaan
järvillä on käytöstavat ja rakastettuja kohtaan omat sääntönsä
meillä on tuulen kanssa sopimus, siiat ja hauet kuuntelevat käskyjäni pitää evät loitolla,
keinua vain keveästi hänen ihoaan vasten
eivät siksi etteikö hän olisi kaunis, ennen häntä kukaan meistä ei tiennyt mitä
marmorinvalkea tarkoittaa
eivätkä kohteliaisuudesta häntä kohtaan, vaan sinun vuoksesi
sinun joka olisit ottanut nenästä kiinni
tullut hakemaan hänet jolle taivaskaan ei uskaltanut näyttää karttaansa
jos vain ymmärtäisit
edes pari sanaa tiirojen kieltä.